

indenfor den finansielle Ramme, som een Gang er given. Det synes alle at være enige om. Og som den højtærede Trafikminister sagde, han havde nok hørt, at forskellige ønskede højere Lønninger til enkelte Klasser, men han havde ikke hørt, at nogen forlangte Nedsættelser, og saa vilde det jo blive en noget vanskelig Opgave at efterkomme alle Ønskerne. Jeg kan ikke nægte, at ogsaa jeg maa gøre en Bemærkning om højere Løn for en enkelt Klasse. Der er en Klasse Medborgere, som jeg ikke kan forstaa, man ikke har sat i en højere Klasse i dette Lovforslag. For det første vil jeg antage, at man overalt er enig om, at en stor Del af Statsbanernes Personale har meget vanskelige og anstrengende Stillinger, saa at der alle Steder er Sympati for at imødekomme deres Ønsker om mere betryggede pekuniære Forhold, og til denne Mening er der jo ogsaa taget Hensyn af Regeringen, men saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor den Klasse indenfor Jernbaneetaten, som jeg tænker paa, systematisk kunde jeg gerne sige, i de senere Tider skal tilsidesættes ved Lønningslovene, den Klasse nemlig, der er knyttet til Lokomotivtjenesten: Lokomotivførerne og i anden Række ogsaa Fyrbøderne. De have den mest anstrengende Tjeneste blandt alle Statsbanernes Funktionærer, den mest slidsomme og farlige Tjeneste, og jeg kan ikke forstaa, at ikke alle samle sig i Sympati for en væsentlig Forbedring af disse Menneskers Løn. Jeg finder det meget mærkeligt, at de, skønt de ganske vist have faaet Forbedring af deres Løn, i de senere Aar ere blevne satte tilbage i deres Stilling i Forhold til andre. Det er naturligt, at de føle sig tilsidesatte, naar de fra at være sidestillede med visse Folk nu staa i en lavere Klasse end disse. Det er ikke Misundelse, der her gør sig gældende, det er et Retfærdighedskrav fra disse Mænds Side, naar de fordrer at beholde den Stilling, de indtog tidligere, da de rangerede sammen med andre, man har ladet avancere frem foran dem. Jeg kan ikke forstaa, at en Lokomotivfører ikke skulde kunne stilles lige med en Værkmester af 2den Grad eller lige med en mandlig Assistent. Hvor kan Assistenternes Arbejde sammenlignes med, hvad man forlanger af Lokomotivførerne? Hvor kan man sammenligne den Uddannelse, en Assistent skal have, med den, en Lokomotivfører faar ved Slid og Anstrengelse, og hvis teoretiske og praktiske Kundskaber skulle udvikles i langt højere Grad end Assistenternes?

Jeg har den størst mulige Sympati med de Ønsker, som Lokomotivførerne og Fyrbøderne have om at blive sidestillede med de Kolleger, der nu ere satte i højere Klasser. Og det er ganske vist, at skulle vi holde os indenfor den finansielle Ramme, bliver det vanskeligt at imødekomme dette Ønske. Man kan sige, at saa kan man sætte de andre ned. Men det vil ikke være rart for disse, og det vil heller ikke være nogen Behagelighed for Udvalget. Jeg maa da henvise til min Stilling i sin Tid i Jernbanekommissionen. Det er mig en Tilfredsstillelse, at disse Lovforslag fremkomme, fordi jeg den Gang fastholdt; at det, det gjaldt om, var at faa ændret Lønningerne i alle Etaterne, og det sørger man nu for her. Men jeg henviste ogsaa til Nødvendigheden af, naar man en Gang skulde komme til Ende med disse evige Lønningslove, at reducere Antallet af Klasser og ikke indrette en Masse Klasser, som giver Anledning til bestandig Jalousi og ny Krav.

Nu siger man, at det er udmærket, det, der er lavet af Kommissionen, og over for al den Anerkendelse, der er bleven Kommissionen til Del, tør jeg ikke ret komme frem med noget Angreb. Men jeg kan dog ikke nægte, at for mig staaer det som mærkeligt, at man, naar man nu endelig skal reformere, beholder 23 Lønningsklasser. Ved det Forslag, jeg stillede i Jernbanekommissionen, reducerede jeg Klassernes Antal til 6, tror jeg, det var, og i alt Fald maatte en halv Snes Klasser sandelig kunne være nok. Det er mig umuligt at forstaa, hvorfor man ikke kan slaa mange af disse Klasser sammen, saaledes 9de Klasse, der begynder med 1,700 Kr. og stiger til omtrent 2,500 Kr., og 10de Klasse, der begynder med 1,500 Kr. og stiger til 1,860 Kr., altsaa lidt mindre end den forrige, og 11te Klasse, der begynder med 1,950 Kr. og stiger til 2,790 Kr., og 13de Klasse, der ender med 2,820 Kr., og 14de Klasse, der begynder med 2,190 Kr. og ender med omtrent 3,030 Kr. Hvis man slog alle disse Klasser sammen, kunde man indenfor det samme Beløb give dem fuldstændig ensartet Lønninger. Det er mig uforstaaeligt, hvorfor der gøres denne Forskel mellem Klasserne, det giver blot Anledning til Jalousi.

Jeg vil altsaa henstille til det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, om man ikke indenfor samme finansielle Ramme kunde komme til en mere retfærdig Ordning ved at formindske Antallet af Klasser. Jeg synes, det er aldeles urimeligt at have 23